

que en la cambra regia se pocsés de manifestar la veritable situació del partit liberal.

Es que no ha cregut necessari que resoltes la opinió del home manegat que acapella la opinió de S. M.?

Sobre això res ha dit el senyor comte de Romanones, i com res sabem res deuen manifestar per avuy, una vegada consignada la profunda estranyesa que la ommissió d'aquest requisit ha produït a totes parts.

La casa del senyor Maura s'ha vist aquesta tarda sumament concorreguda: moltes persones han acudit a rebre el testimoni de la entusiasta adhesió al home il·lustrat que per dues vegades ha estat a la seva sanció el seu amor a la monarquia.

El Correo.

Diu el Correo: La nota més sortida de la crisi és que en la solució ha prevaleixut el criteri de no dissoldre els Corts.

Es això fonamental i confirma el que venia dient la tempe sostenint el Correo, d'aquí al senyor Urquiza, l'única es nota que deu recollir el que no s'hagi apelat a les rutines consuetudes del tot innecessaries, com hem vingut sostenint en aquestes columnes y en el Congrés el senyor Urquiza.

Tot i després de la crisi és relativament secundari, perquè Govern constituït pot més o menys com estava constituït, i pot dir-se que es confirma el del anterior.

Espanya Nueva.

Espanya Nueva diu que la solució de la crisi és el triomf de la conjunció.

La Tribuna.

La Tribuna diu: Els senyors Moret i Montero Rios han preferit perdre la seva investidura de candidats a la presidència del partit, davant del perill de l'entrada del senyor Maura.

Per un plat de lleties, un sol, ha comprat el comte de Romanones les dues primogènyes liberals.

De altre aspecte de la qüestió tenim format un fidel, però, hem de guardar respecte a elevades persones o no podem exposar a l'opinió.

Sols hi ha una cosa que deu constatar, i és que Espanya entera s'està davant de la picardia, la habilitat i la fortuna del comte de Romanones, ja's diu en llatí, però major claretat allò de suaditas fortuna juvat.

En Romanones s'ha calat la pitiscia del Congrés, perquè l'ha guanyada, i quicòm més, ab la qüestura del partit, perquè li han concedida en Moret i Montero Rios.

El Diario Universal.

Diu el Diario Universal: Després de rebre de la Corona la plena i absoluta confirmació de poders, el comte de Romanones ha trobat manera de demostrar la unitat perfecta, la cohesió absoluta del partit liberal, i la plena autoritat ab que al formar el Govern, porta la representació de tots.

La conducció del comte de Romanones és clara i sincerament democràtica i liberal sempre, i més encara si pot ser des de s'ha elevat a la presidència, s'ha repetit en la reunió d'avuy, després de la qual ningú, so pena de fer pacte ab Ferrer, podrà duntar de la unitat del partit liberal y de l'autoritat ab que en Romanones representa en la presidència del Congrés.

L'Heroldo de Madrid.

L'Heroldo de Madrid diu: Una crisi que's considerava ab rabó transcendental, plantejada y resolta en cinc hores; una reunió de primats del partit en que's fa una unió no somnada, y un ministeri que ha sigut ben acollit per tots.

El comte de Romanones ha acabat de justificar que es un hereu del Sagasta ab la seva actual sobre'l ministre Rios, de que resol les crisis molt abans.

El Mundo.

Escriu el Mundo: Era prou per cepto per no veure que en tals condicions un partit unit y homogeni sobre'l qual no s'ha mostrat en el Parlament la lluita propia y exclusiva per al poder, no podia ser l'element de la governació del Estat sense comprometre greument el sistema polític que's regeix.

El comte de Romanones, al recabar per a si la responsabilitat del poder en els moments actuals, ha trobat un suport a les institucions y al partit liberal, a les primeres perquè d'aquesta manera afaixca el llur funcionament de la prerogativa reial, conservant el partit com instrument de govern, y a l'agrupació liberal perquè baix la seva mà entrica aquell podrà reorganitzar-se y rebre del dur cop solert fa mes y mig ab l'inevitable atenció que va privar de la vida al inebdita Canalejas.

(Segueix a 6.ª pàgina)

Els carrilaires

El miting d'anit

Al·lir a la nit va ferse l'anunci miting carrilair al teatre de la Casa del Poble. Plenes y llugues, plenes, encara que tothom podia seure comodament.

A dos quarts de deu, mitja hora més tard, de l'anunciada per al començament de l'acte, apareix a l'escenari el senyor Polo. Detrás d'ell van entrant poch a poch tots els que varen tenir intervenció en el passat conflicte.

Presideix el company Armengol, de la Secció Barcelona-Nort, actuant de delegat del governador el senyor Casals.

En Polo llegeix la convocatòria al miting i algunes adhesions al acte, entre les que hi ha totes les societats obreres de Sabadell, carrilaires de Manresa, societats de sabaters y barreters, vidriers y altres.

El company Serra, de la secció Nort, diu que les companyies han fet represalies que no's poden tolerar, sobretot després de les promeses del Govern de que no s'en farien. S'ha despatxat a molts carrilaires y en cambi hi ha treball per als esquilots que durant la vaga varen servir a les companyies.

Explica'l jorns que tenen els carrilaires y s'exten en consideracions sobre els propòsits de la Companyia al dictar la circular relativa a millores, els quals, segons el company orador, son d'una gran perversitat.

Cal unirnos y fer actes d'homenaje, que discursos y mitings, que a res pràctic conduïren.

El company Navazo diu que la conducció dels directors de la Companyia, és indigna de persones d'honor. Les veïjances que s'han posat en practica no era pas lo que devien esperar després de l'actiu correcte que varem observar durant la lluita.

Diu que els jorns dels carrilaires son miseris donada la responsabilitat que tenen. Y d'aquests no cal esperar-se si no observem una conducta hipocrita.

El company Gimeno, del Nort, també critica'l jorns que tenen els carrilaires, tot seguit després de les promeses rebudes d'algunes personalitats, fins aleshores respectables, segons el company, ai s'han abonat els jorns corresponents als dies de lluita, ni s'han concedit millores de cap mena, a pesar de la circular de la Companyia. Y en cambi s'han fet retro saltes de tota mena.

No s'ens paga ni la mitat del nostre treball, se'ns atropella y's burlen de nosaltres. Cal que's unim per protecció.

tar sense esperar l'ajuda de ningú i menys dels que parlen desde les tribunes.

Diu que'l Govern, al dictar passades mesures, no volgués garantir la normalitat de la vida nacional, sense pensar que'l carrilair també son espanyols. Si altra vegada's repetís aquell fet necessari que's recordem que som homes y obrers en conseqüència.

El company Martí, de la secció Catalana, recomana que si's declarés una nova lluita seria precs recordar els canyans soferts en la passada, no fent cas de paraules d'illor, encara que aquestes fossin de les entitats econòmiques o de les autoritats.

Tots nostres assumptes els hem de liquidar directament ab la Companyia. Ab ella ens hem d'entendre, presentant-hi ab temperaments energics y ab caràcter de rebel·lió, no ab humiliacions que denigren.

El company Alonso, del Nort, diu que mentre s'acordeix als repels ferocitat, no s'acordeix als que durant la lluita varen complir ab la seva obligació.

Aquestes seguiran cobrant aquells humils jorns que no poden sostenir les famílies. Y se'ns tractarà com esclaus. Y se'ns despatxarà, com ja s'ha despatxat a varis companys. Es necessari que diguem a la Companyia que si continua per aquest camí, anirem a la vaga y si això no es suficient, allà hont vindrem.

En aquest moment, desde una tribuna, s'ensenya un banderí blanc ab les paraules «Viva la huelga ferroviaria».

Es aplaudix y chorejat ab un visca. El company Domenech, de la secció Catalana, llegeix, com de costum, unes paraules ab to dramàtic, encaminades a remarcar lo que ja han dit els que l'han precedit. Parla de la lluita que s'ha donat, que serà diferent en procediments, però demostrant a la burgesia y al Govern que la solidaritat obrera no admet burles com la soferta.

El company Bernabeu, de la secció Catalana, afirma que la Companyia del Nort es dirigida pels jesuïtes y aixís se explica l'atrocitat com les coses van tan malament.

Explica'l que guanya y els gastos que té, donant per resultat que no li surten els comptes.

Confia poch en les millores promeses. Son promeses jesuïtiques y per lo tant es difícil que'n surti res de bon.

Hi ha d'haver augment de sou. Si aquest no arriba, hem d'esser marits, molt feliços, o hem d'esser ladres. No hi ha altre camí a seguir, perquè es impossible viure ab lo que cobren ara.

Diu que abans de que la Companyia el mati de fam, tota prefeblible que'l mati al mig del carrer els cavalls de la guardia civil.

Parla de la conducció observada pels presidents de les Entitats, y per a demostrar els seus atchecs cita paraules del Pèrre Galdós. Ell y aquell autor diu que opinen igual per lo que toca al honor.

Arriba dient que a Espanya sols hi pot viure desahogadament el jesuïta y el lladre.

El company Polo explica el plantejament y desenvolupament del passat conflicte, fent remarcar la intervenció de les Entitats que's varen presentar com a representants de les companyies y en moment unit ab les autoritats. Indica'l que els carrilaires no s'han deixat impressionar per la mala pressió que's varen fer, varen caure al parany que's havien preparat.

Aleshores va venir el discursany.

Diu que an ell no varen duntar. A qui varen duntar, segons paraules textuales del senyor Cardenal, es al propagandista y al soci de la Unió Ferroviaria.

Aquesta conducció de la Companyia es l'oposició. Si ella bagués que la primera representació no era tolerada per la Unió Ferroviaria no s'haguera arribat ab el seu secretari.

Creu que s'ha d'aclamir al Govern que'l carrilair en unió de les demés entitats obreres, aniran a la vaga cas de que's comenci una nova represalia y no's complixin les promeses fetes quan la darreta lluita.

També creu que s'ha de demanar la reversió dels ferrocarrils. Si's això les Companyies no deixaran d'atendre cap de les peticions que's hi fan.

Les autoritats pensaven que d'aquest acte en sortiria la vaga. S'han equivocats; perquè la nova vaga té d'esser declarada ab menys formalitats que l'anterior, però que no hi hagi temps de posarnos la brassada.

Celebra no ésser la ferroviaria. Perquè el serho vol dir estar supeditat a les ordres del Marquès, don Cardenal y del Bisbe, y no poder sostenir la família, però ho lamenta perquè vol decaure els anims dels carrilaires.

Recomana una campanya de propaganda.

El company Blasco, en representació dels sombrerers, fa un discurs de tons violents, parlant de les actituds que prenen els obrers anglesos en les seves lluites y acabant ab la manifestació de que la conducció pacífica y la calma ab el Govern es lo que fa perdre totes les lluites. Després, quan ja semblava que havia acabat, comença a donar la culpa de tot lo que passa als periodistes, els quals son els que han ocasionat la perduda de tots els conflictes obrers.

Y després hi torna. Parla del sindicalisme y del socialisme. Recomana la escola nacionalista y la vaga revolucionaria y el sabotatge.

Se despatxa ab la Salut y Emancipació acostumades.

El company Caci, dels serradors mecànics, s'adhereix al acte en breus paraules.

El company Serra, en representació dels estamadors, fa lo mateix.

El company Martí, del Art Fabril, assegura que si una nova lluita se presentés els carrilaires no aniran sols. Parla de la brassada y del xerri y de drets y devers per als dies d'una nova lluita.

El company Sánchez, en representació dels sabaters, opina que's obrers s'han d'emancipar y que s'han de posar al costat dels carrilaires.

Parla del sindicalisme modern y de la raça humana y creu que la premsa té la culpa de molts dels mals actuals, perquè no parla dels conflictes que passen a Mèxic.

El company Climent, en representació dels teixidors mecànics, creu que la política es una mentida. Nosaltres hem d'esser soldats obrers y ens hem d'ajudar. Avuy, els carrilaires, per culpa seva, perquè no varen portarse com homes conscients, se troben atropellats. Deu, es necessari ajudarlos.

Acaba dient que company Polo ha de seguir lluitant com fins ara.

El company Soler, en nom dels obrers de Sabadell, diu que aquells may deixaran de prestar el seu concurs als carrilaires, sempre que aquests no vulguin d'intermediaris y tractar directament ab les Companyies. Y també ab la condició de que's consultin an ells.

El company Casells, en nom dels constructors mecànics, diserta sobre les conseqüències que donen la dencia y la salut, que son l'amor y la pau, la lluita y la emancipació.

El company Corominas, en nom dels cotxers, felicita l'any nou a tots els obrers. Es l'any 13 número fatidic que pot portar grans desventures.

Diu que ell, quan solament esperava'l diumenge per anar a dansar, era més feliç que ara, que's preocupa del socialisme y del anarquisme.

Recomana als carrilaires molta energia.

gia, y dir que acaba perquè encara han de parlar altres, que potser ho faran millor que ell.

El company Muñoz, en nom del Ateneu Sindicalista, diu que s'ha de ser pràctic. Si's carrilaires ho baguessin sigut en la darreta lluita, haurien triomfat, perquè no haurien acceptat intermediacions de cap mena. Cal una forta unió y prepararse per les noves lluites.

El company Polo llegeix noves adhesions entre elles una dels carrilaires de Port Bou y l'encusa del company Ribalta, per trobarse indisposat.

El company Admengo resumix lo dit, mentre el públic comença a desallotjar el local.

Attractiu el concurs de les entitats obreres que se'ls hi han ofert, y diu que, en justa correspondència, els carrilaires estaran al costat sen on les lluites que plantegen.

Diu que va escriure un article parlant del Govern y's lamenta de que en Canalejas no li contés.

Parla de les facultats que té'l Govern y de les que usa, de lo que ja ha dit abans, que fa malament el parcialitat del Govern va esser la perduda del nostre país.

Si's torna a la vaga, ab la cooperació dels demés obrers, la lluita durarà tant com sigui necessari.

Acaba'l discurs repetint lo que ja han dit els altres y's dona compte de les següents conclusions, que son aprovades y que diuen aixís:

Conclusions

1.ª Aixecar al Govern la més enèrgica protesta per la seva conducció parcial davant del conflicte ferroviari.

2.ª La Secció Catalana protestarà davant de la Companyia dels atropells y represalies que comet aquella central personal associat. La Secció Barcelona-Nort se dirigirà al Comitè del Sindicat perquè aquest ho faci ab la mateixa forma que aquella Secció a la Direcció de la Companyia del Nort.

3.ª Protestar aixímateix de la forma en que s'han repartit els augmentos del pressupost per al personal de abducció companyies.

4.ª Seguir una enèrgica campanya per a que's signi respecte als drets de tots els carrilaires.

5.ª Comunicar els precedents acorts a tots els sindicats y seccions carrilaires.

Acabament

El president dona l'acte per acabat ab un visca la Unió Ferroviaria, que es contesta.

Alguns, poch, donen visques a la vaga general revolucionaria y tothora suet del local ordenadament.

Al voltant de la Casa del Poble, pel carrer de l'Alfumbra y plaça de Catalunya hi ha molts carrilaires de la guardia civil y de seguretat.

El miting ha tingut la característica de la fredor. Els companys que han parlat han sigut debilitats aplaudits.

El banderí de «Viva la huelga» tampoch ho ha estat guaire.

Els que s'han mostrats més violents en els discursos pronunciats han sigut els sindicalistes.

L'acte ha acabat a la una de la matinada.

De Societat

Al Royal Santuari de Nostra Senyora de la Mercè se celebrà dissapte passat l'enllaç matrimonial del distingit jove i particular amic nostre don Josep Burgués y Sastre, ab la senyora D.ª hermosa senyoreta donya Maria del Pilar de Valls y Córdoba.

Va beneir la unió de la distingida parella el docte sacerdot del oratori de Sant Felip Neri, reverent P. Lluís de Valls, oncle de la núvia, acuat de padrins de boda per part del nuvi els senyors don J. Damm, don Josep Salsana, don Mariano Constant, y per part de la núvia el diputat provincial don Pius de Valls y de Felip, don Ramón de Pío y don Joan Córdoba.

La núvia vestia un rich traje blanc ab blones de Bruseles.

La cerimònia va revestir tots els caràcters d'una solemnitat religiosa, alta ment aristocràtica.

El dinar de boda va ferse a la Maison Dorée, essent pels germans Pompidor, ab aquells que s'acreditaren.

Entre'l comensals hi havia, además dels nuvis, els pares don Benet Burgués y Sastre, don Josep de Valls y donya Josepà Córdoba, y las distingides dames y damiselles Antonia López, Teresa Serra, Leonor Terradas, Carme Córdoba, Esperanza Nita, Maria de Flor, Elvira Serra, Teresa Rover, Carme Sastre, Maria de Valls, Maria Burgués, Josefa de Valls, Balbina, Encarnació de Viscaria, Enriqueta José y altres, y els senyors Marián de Valls, Francisco Gimenes, Antoni de Valls, Josep Escayola, Manuel Constant, Pius de Valls, Ramón Brí, Ramón de Pío, Ramón de Valls y Espirce, Ramón de Valls y Felip, Gustau Camps, Antoni Maricó, Emili Riera, el Pèrre Sastre, Joan Córdoba, Joan de Calbó y altres.

Els nuvis han sortit per l'extranger.

Els desitgem un bon viatge y una de liciosa y inabacable lluna de mel.

Una reforma important

Cases barates pera obrers

S'ha de construir a Barcelona el Foment de la Propietat, s'acreditarà ab una que té per objecte fonamental la construcció de cases barates en la forma establerta en la llei del 12 de juny de 1911 y en el reglament del 11 d'abril del any corrent.

La venda a plaços, o lloguer de cases construïdes, d'arore ab la llei de bases y ab el reglament de la mateixa, es la missió de la esmentada societat.

Aquestes cases s'edificaran en les poblacions de tota d'elles, ja es fomentant barrejant ab aquell l'agrupació a fi de no estanciar el valor material de la propietat, o bé creant veritables colònies si s'estimés convenient.

Altre sistema pot seguir també la Societat de que tractem, dintre de la llei, que es rahó de la seva existència: la adquisició de cases barates ja edificades, que y quingun les degudes condicions d'higiene per a ésser reformades y arrendades a obrers, o venudes a plaços.

A Espanya no es certament hont ab més freqüència y acort s'ha llegistat sobre la materia. Però, l'obra del legislador, en lo referent a la construcció de cases barates, ab les naturals condicions higieniques, es gairebé perfecta. Lo verament lamentable en aquest cas es que en aquest país hont les masses proletàries s'atreuen a tot en general, de les llurs reivindicacions, y hont les adquisicions contra el Poder s'extinguen, atribuint a descaus dels governants totes les crisis a que's destina't ens té condemnats, ab prou feines si la opinió s'ha donat de la existència de la llei sobre cases barates.

De tota manera poca utilitat ha gués reportat aquest conecement a les classes humils, sense anar acompanyat de la extensió d'una cultura instaurada en la llei. Es per això que considerem tan interessant com la llei ma-

teixa, la construcció de la societat anònima Foment de la Propietat, l'objecte de la qual, com hem dit, es el de fer efectius els beneficis legals que l'Estat concedeix per la construcció de cases barates.

Y, om, en quina forma concedeix l'Estat aquests beneficis?

Per virtut de la llei de 12 de juny de 1911, se dispensa a les cases barates, construïdes ab el títol de tal, del pagament de tota mena d'arrogis, contribucions o drets, resultant donchs, completament desgravades, tenint en compte que sols poden destinarse al abastiment exclusiu de cuques, per abans empraments moderns com les minicacions de treball. Además, la llei facilita, y adue excoia a les corporacions oficials, com son, per exemple, ajuntaments y diputacions, per la cessió gratuita de terrenys ab destí a la construcció de dites cases, y autorisa aixímateix, ab el mateix fi, la explotació de parcel·les que hagin restat de grans terrenys dividits per la obra de qualsevol tipus i qu'es consideren per qualsevol motiu abandonades.

No s'ha d'enteng encara aquell legislador. Ha volgut que l'Estat contribuís més directament encara a la construcció de cases barates, y ha establert la subvenció a manera d'estímul, imposant aixís un doble sacrifici. Les subvencions se destinaran, una part a les societats cooperatives per al pagament de l'interès de capital que hagin pres a préstam per a la construcció de cases barates, y altra part a particulars que's disposin a construir, previ informe, en un y altre cas, de les Juntes Locals de Foment y millora de dites cases, o be de l'Institut de Reformes Socials. La Societat Anònima Foment de la Propietat repartirà entre's seus contractants la quantitat que l'Estat hi concedeix com a subvenció.

A l'ombra de la llei podrien començar grans abusos, si el legislador no hagués pres les seves mesures. Per a prevenir-ho estableix una inspecció tan detallada, confiada a Juntes mixtes, en les quals tenen dret a la representació, al costat dels delegats oficials y d'entitats econòmiques, els destinats a ocupar les cases barates, que's fa impossible en absolut.

El legislador s'ha proposat principalment ab aquesta llei, hipotecar les grans urbs, procurant la construcció de cases per obrers, dotades de totes les condicions de salubritat indispensables ab la major economia possible, a fi de que les comoditats, el confort, la bona habitació, no siguin el patrimoni exclusiu dels poderosos.

Per tota la llei, mancava un element essencial: el capital. La llei facilita per a que les cases puguin construirse a base del préstam, ja que l'Estat no ha fet sino posar una part. Lo essencial es facilitar el préstam en condicions favorables per als necessaris. Y els que poden resoldre, son els poderosos, els quals, contribuint ab això a una obra social importantíssima. Donar-hi, si ho fessin, mostra d'un bon sentit, que la societat sapria, sense cap dubte, apreciar.

De moment, com hem dit, la constitució de la Societat Foment de la Propietat, a la qual han acudit respectables personalitats a prestar el seu concurs ab el major entusiasme, es ja una esperança positiva per a quants, societats o particulars, desitgin acollirse als beneficis de la llei de cases barates, per a la venda a plaços, o el lloguer mitjà, de lo qual donem felicitats que rebre tant bon de la mateixa promulgació de la llei, ja que en ella hi trobaran tota mena d'elements econòmics y tècnics.

El tercer acte és, en aquest sentit, model de haver sabut apropiar la estona. Comença suauement, com si ja estés en la fi dels triangles y malentesos de la vida. Però de sobte s'complica i s'apareix el drama. Se'ns venen, en uns moments, patètics; capassos d'amargor, l'esperansa en l'agradada solució de aquell conflicte. Y, de la mateixa manera que ha vingut, veurem que fuig l'esperansa navolada.

Recurs de bona llei aquest, destinat a donar-nos un presentment inevitable de com tants jochs y tantes imprudències podien tenir una trista conseqüència.

Fugim la mala sort, però, tot. L'obtinim donchs el nostre triomf, ja recomanem a les societats federades que contribuïssin a la subscripció obrera per tal fi.

De la exposició que, cumplint l'acort de la darreta reunió, la Mesa eleva al Govern en prech de que s'augmentin fins a dues pessetes per cents kilos els drets d'importació dels rodells de castanyer.

També varen pendre's acorts següents:

Primer. Iniciar una campanya enèrgica en favor del compliment de la llei de Sindicats agrícoles de 28 de juny de 1906 y de la resolució del problema del Crèdit agrari: acceptant l'ofertament del president de la Unió de vinyaters de Catalunya de propagar com a mínim a propòsit d'aquesta campanya acordat.

Enviat telegrams al president del Consell de ministres y al ministre d'Foment.

Rebcar de les societats federades que secundin dita campanya.

Participar al president de la Unió Agraria Espanyola l'haver-hi iniciada y pregar la escampat arreu d'Espanya.

Donar crèdit als senyors Girona y Zulueta per la seva constància y persistència en procurar el compliment de dita llei y la promulgació d'altra que permet l'establiment del Banc Agrari.

Segon. Aprovar el dictamen relatiu al dret dels propietaris d'arrendar porra vedats de caça o per al pastoreig les terres que tenen donades en aporquia o a rabassa morta qual d'elles queda a la seva al·lu en la reunió del mes de novembre.

Tercer. Rebcar de la companyia del Nort que no exigirà als horticultors el pagament per avenent del transport de plantes a petita velocitat.

Teatres

CATALA

«La casa de tothom»

Del períodich de teatres «La Esca» Catalana.

Les obres teatrals don Morató, podrien escriure's en dos capítols: el que construïssim nosaltres mateixos, y el que construïssim per a altres.

Lo primer, el que construïssim nosaltres mateixos, és el que construïssim per a altres, és el que construïssim per a altres, és el que construïssim per a altres, és el que construïssim per a altres, és el que construïssim per a

roica fix 130 d. 140 p.: Mines del Ró

totalitz 130 d., 140 p.; Mines del Riu 175 x 180 p.; Antòmia Construccions i Piments 101560 d., 102 paper.

Accions còtitzades per passetes cada dia.

Bar Hispano Colonial passetes 328 ab 561, 328 p.; Nort d'Espanya 498 d., 4550 p.; M. S. A. 460'25 dimer 460'75paper.

Del tot i Alacant més aïnaades son les daeres còtitzacions a 31 de mes de Borsí la farda: 99'20 i 95'60 respectivament del Banc Espanol del Riu de la lita el cambi de 95'25 de la tura de l'ara.

Dr. Serallach Vies urinaris. — 04
12 a 2 y de 8 a 7. Pels
yo, 10. C^a económica, 7 a 9. Jovellanos, 9

Corresponsals en les principals capitals d'Espanya y Extranjer

DE PRECISIÓN
FRANCISCO LAYRET - Passage Madoz, núm. 1, pral.

DE VENDA PER TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

Desaparezcan en tres días los
dispepsias, gastrálgias y otros
trastornos gástricos, como ho-
certifiquen milers de curatos.
Refusado con a falsificaciónes de los pa-
pales que no portan la firma de la
única concessionaria a Espanya
J. Uriach y C. - Barcelona